

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

„Artykuł 17a

1. W ciągu trzech lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i co pięć lat po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

a) skuteczności rozporządzenia;

b) postępów poczynionych w dążeniu do zagwarantowania ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych i trwałej konwergencji wyników gospodarczych państw członkowskich zgodnie z Traktatem.

2. W stosownym przypadku, do sprawozdania dołącza się wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

3. Sprawozdanie przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

15. w całym tekście rozporządzenia wszystkie odesłania do „art. 104” zastępuje się odesłaniami do „art. 126 **TFUE**”;

16. w pkt 2 załącznika odesłania w kolumnie I do „art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93” zastępuje się odesłaniami do „art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

Wymogi dotyczące ram budżetowych w państwach członkowskich *

P7_TA(2011)0289

Poprawki Parlamentu Europejskiego przyjęte w dniu 23 czerwca 2011 r. do wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych w państwach członkowskich (COM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/19)

(Konsultacja)

[Poprawka nr 2]

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0184/2011).

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do wniosku Komisji

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

DYREKTYWA RADY

w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych w państwach członkowskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 14 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając stanowisko Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy wykorzystać doświadczenia zdobyte w pierwszym dziesięcioleciu funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej. Rozwój sytuacji gospodarczej w ostatnim okresie wiąże się z nowymi wyzwaniami dla prowadzenia polityki budżetowej w Unii; w szczególności unaoczniał również potrzebę **zwiększenia odpowiedzialności poszczególnych państw oraz potrzebę wprowadzenia** jednolitych wymogów dotyczących zasad i procedur tworzących ramy budżetowe w państwach członkowskich. W szczególności należy określić zadania organów krajowych mające na celu zapewnienie przestrzegania postanowień załączonego do Traktatów Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, w szczególności jego art. 3.
- (2) Rządy państw członkowskich oraz podsektory sektora instytucji rządowych i samorządowych prowadzą systemy rachunkowości publicznej obejmujące księgowość, kontrolę wewnętrzną, sprawozdawczość finansową i audyt. Należy je odróżnić od danych statystycznych, które dotyczą wyniku finansów publicznych i uzyskiwane są na podstawie metod statystycznych, oraz od prognoz bądź budżetowania, które dotyczą finansów publicznych w przyszłości.
- (3) Kompletne i wiarygodne praktyki w zakresie rachunkowości publicznej obejmujące wszystkie podsektory sektora instytucji rządowych i samorządowych są warunkiem sporządzania wysokiej jakości, porównywalnych statystyk w poszczególnych państwach członkowskich. **Kontrola wewnętrzna powinna zagwarantować, że istniejące przepisy są egzekwowane w sektorze instytucji rządowych i samorządowych. Niezależny audyt przeprowadzony przez instytucje publiczne, takie jak trybunały obrachunkowe czy prywatne organy kontrolne, powinien promować najlepszych praktyk międzynarodowych.**

⁽¹⁾ Dz.U. C

⁽²⁾ Dz.U. C 150 z 20.5.2011, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (4) Dostępność danych budżetowych jest niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania ram nadzoru budżetowego w Unii. Regularny dostęp do aktualnych i wiarygodnych danych budżetowych jest podstawą odpowiedniego i terminowego monitorowania, które z kolei pozwala na podjęcie bezzwłocznych działań w przypadku **nieoczekiwanych** zmian sytuacji budżetowej. Zasadniczym elementem zapewnienia jakości danych budżetowych jest przejrzystość, która musi obejmować regularny, publiczny dostęp do tych danych.
- (5) W odniesieniu do danych statystycznych, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej ⁽¹⁾ ustanowiono ramy prawne przygotowywania statystyk europejskich na potrzeby definiowania, stosowania, monitorowania i oceny polityki unijnej. W rozporządzeniu tym ustanowiono również zasady regulujące opracowywanie, tworzenie i rozpowszechnianie europejskich danych statystycznych: niezależność zawodową, bezstronność, obiektywizm, wiarygodność, poufność informacji statystycznych i opłacalność, precyzyjnie definiując każdą z tych zasad. Zmienione rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ⁽²⁾ zwiększyło uprawnienia Komisji w zakresie sprawdzania danych statystycznych wykorzystywanych w procedurze nadmiernego deficytu.
- (6) Definicje terminów „publiczny”, „deficyt” i „inwestycja” zostały określone w Protokole w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu poprzez odniesienie do Europejskiego Systemu Zintegrowanej Rachunkowości Gospodarczej (ESA), zastąpionego przez europejski system rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (przyjęty w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie ⁽³⁾), zwany dalej „ESA 95”).
- (6a) *Dostępność i jakość danych z systemu ESA 95 to elementy kluczowe dla zapewnienia właściwego funkcjonowania unijnych ram nadzoru budżetowego. System ESA 95 funkcjonuje na podstawie informacji przekazywanych w ujęciu memoriałowym. Niemniej jednak te statystyki budżetowe w ujęciu memoriałowym opierają się na uprzednio zestawionych danych kasowych lub równoważnych im danych. Mogą one odgrywać istotną rolę w udoskonalaniu terminowego monitorowania budżetowego, tak aby uniknąć zbyt późnego wykrycia istotnych błędów budżetowych. Dostępność szeregów czasowych danych kasowych dotyczących zmian budżetowych może ujawnić wzorce, które dają podstawy do ściślejszego nadzoru. Przeznaczone do publikacji dane budżetowe w ujęciu kasowym (lub równoważne dane liczbowe pochodzące z rachunkowości publicznej, jeżeli dane w ujęciu kasowym nie są dostępne) powinny obejmować co najmniej następujące elementy: saldo ogólne, dochody ogółem i wydatki ogółem. W uzasadnionych przypadkach, na przykład, gdy istnieje duża liczba lokalnych organów samorządowych, podstawą terminowej publikacji danych mogą być odpowiednie techniki szacunkowe opierające się na próbie organów; następnie dokonuje się stosownej zmiany przy użyciu kompletnych danych.*
- (7) Nierealistyczne, tendencyjne prognozy makroekonomiczne i budżetowe mogą znacząco ograniczyć skuteczność planowania budżetowego, a to z kolei może rozluźnić dyscyplinę budżetową, natomiast przejrzystość i **omówienie** metod prognozowania mogą istotnie poprawić jakość prognoz makroekonomicznych i budżetowych na potrzeby planowania budżetowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.06.09, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.96, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (8) Zasadniczym elementem zagwarantowania, by prognozy wykorzystywane do prowadzenia polityki budżetowej były realistyczne, jest przejrzystość, która musi obejmować publiczny dostęp **nie tylko do urzędowych prognoz makroekonomicznych i budżetowych przygotowywanych na potrzeby planowania budżetowego, ale także do** metod, założeń i **stosownych** parametrów, stanowiących podstawę **takich** prognoz.
- (9) **Analiza wrażliwości** i towarzyszące jej prognozy budżetowe uzupełniające **najbardziej prawdopodobny** scenariusz **makrobudżetowy** pozwalają na przeanalizowanie kształtowania się **głównych** zmiennych budżetowych przy różnych założeniach dotyczących **wzrostu i stóp procentowych**, a tym samym zdecydowanie zmniejszają ryzyko rozluźnienia dyscypliny budżetowej powodowane błędami w prognozach.
- (10) Prognozy Komisji **oraz informacje dotyczące modeli, na których są one oparte, mogą** zapewnić państwom członkowskim użyteczny punkt odniesienia dla ich **najbardziej prawdopodobnego** scenariusza **makrobudżetowego**, zwiększający wiarygodność prognoz wykorzystywanych do planowania budżetowego; można się jednak spodziewać, że zakres, w jakim państwa członkowskie będą **porównywać prognozy wykorzystywane do planowania budżetowego** z prognozami Komisji **■** będzie się różnił w zależności od czasu sporządzenia prognozy oraz porównywalności metod i założeń prognozowania. **Prognozy innych niezależnych organów mogą również zapewnić użyteczne punkty odniesienia.**
- (10a) **Istotne rozbieżności między wybranym scenariuszem makrobudżetowym a prognozą Komisji należy opisać podając uzasadnienie, szczególnie jeśli poziom lub wzrost zmiennych w założeniach zewnętrznych odbiega znacząco od wartości podanych w prognozach Komisji.**
- (10b) **Zważywszy na współzależność między budżetami państw członkowskich a budżetem Unii, w celu zapewnienia państwom członkowskim wsparcia w przygotowywaniu prognoz budżetowych Komisja powinna dostarczyć prognozy dotyczące wydatków sporządzone w oparciu o poziom wydatków przewidzianych w wieloletnich ramach finansowych.**
- (10c) **Aby ułatwić przygotowywanie prognoz stosowanych do planowania budżetowego i wyjaśnić rozbieżności między prognozami państw członkowskich a prognozami Komisji, każde państwo członkowskie powinno raz w roku mieć możliwość omówienia z Komisją założeń stanowiących podstawę przygotowywanych prognoz makroekonomicznych i budżetowych.**
- (11) Jakość oficjalnych prognoz makroekonomicznych i budżetowych zdecydowanie wzrasta dzięki **regulanej, bezstronnej i kompleksowej ocenie opartej na obiektywnych kryteriach**. Szczegółowa **ocena** obejmuje kontrolę założeń ekonomicznych, porównanie z prognozami przygotowanymi przez inne instytucje oraz ocenę wiarygodności prognoz w przeszłości.
- (12) Uwzględniając udokumentowaną skuteczność opartych na regułach ram budżetowych państw członkowskich w **zwiększaniu krajowego zaangażowania na rzecz przepisów budżetowych UE** oraz we wspieraniu dyscypliny budżetowej, rygorystyczne **właściwe dla danego kraju liczbowe** reguły budżetowe, zgodne z celami budżetowymi na poziomie Unii, muszą być podstawą zastrzonych ram nadzoru budżetowego Unii. Uzupełnieniem **liczbowych** reguł budżetowych powinny być wyraźnie określone cele wraz z mechanizmami skutecznego i terminowego monitorowania. **Powinno się to opierać na wiarygodnej i niezależnej analizie przeprowadzanej przez niezależne organy lub organy, które są funkcjonalnie niezależne od organów budżetowych państw członkowskich.** Ponadto doświadczenie polityczne pokazuje, że aby zapewnić skuteczność funkcjonowania **liczbowych** reguł budżetowych, trzeba przewidzieć konsekwencje ich nieprzestrzegania, związane chociażby z naruszeniem reputacji.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (12a) *Mając na uwadze fakt, że na mocy protokołu (nr 15) w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej wartości odniesienia wspomniane w protokole (nr 12) w sprawie nadmiernego deficytu budżetowego nie są bezpośrednio wiążące dla Zjednoczonego Królestwa, obowiązek dysponowania liczbowymi regułami budżetowymi, które skutecznie wspierają zgodność z konkretnymi wartościami odniesienia dotyczącymi nadmiernego deficytu, oraz powiązany z nim obowiązek, zgodnie z którym wieloletnie cele w średniookresowych ramach budżetowych muszą być spójne z takimi regułami, nie powinny mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa.*
- (13) Państwa członkowskie powinny unikać procyklicznej polityki budżetowej, a w okresach dobrej koniunktury gospodarczej działania na rzecz konsolidacji budżetowej powinny być zintensyfikowane. Osiągnięciu tych celów sprzyjają precyzyjnie określone liczbowe reguły budżetowe **i powinny być one odzwierciedlone w uchwalanej corocznie przez poszczególne państwa członkowskie ustawie budżetowej.**
- (14) Planowanie budżetowe na szczeblu krajowym może być zgodne zarówno z prewencyjną, jak i z naprawczą częścią paktu stabilności i wzrostu jedynie jeśli w planowaniu tym przyjmie się perspektywę wieloletnią i w szczególności dążyć się będzie do osiągnięcia średniookresowych celów budżetowych w państwach członkowskich z ustawodawstwem unijnym. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽²⁾ prewencyjnej i naprawczej części paktu stabilności i wzrostu nie należy postrzegać odrębnie.
- (15) Mimo iż coroczne uchwalenie ustawy budżetowej jest kluczowym elementem procesu budżetowego, w ramach którego w państwach członkowskich podejmowane są ważne decyzje budżetowe, większość środków polityki budżetowej ma konsekwencje znacznie wykraczające poza roczny cykl budżetowy. Jednoroczna perspektywa nie jest zatem odpowiednią podstawą prawidłowej polityki budżetowej. W celu uwzględnienia wieloletniej perspektywy budżetowej zakładanej w unijnych ramach nadzoru budżetowego, podstawą planowania uchwalanej co roku ustawy budżetowej powinno być wieloletnie planowanie budżetowe wynikające z średniookresowych ram budżetowych.
- (15a) *Wspomniane średniookresowe ramy budżetowe powinny obejmować m.in. prognozy każdej dużej pozycji po stronie wydatków i dochodów w danym roku budżetowym i później, w oparciu o niezmienny kurs polityki. Każde państwo członkowskie powinno być w stanie odpowiednio zdefiniować niezmienny kurs polityki, a stosowna definicja powinna zostać podana do wiadomości publicznej wraz z towarzyszącymi jej założeniami, metodami i stosownymi parametrami.*
- (15b) *Niniejsza dyrektywa nie zabrania żadnemu nowo wybranemu rządowi państwa członkowskiego, by uaktualnił średniookresowe ramy budżetowe, tak aby odzwierciedlały one priorytety prowadzonej przez ten rząd nowej polityki, pod warunkiem, że państwo członkowskie zwróci uwagę na różnice w stosunku do poprzednich średniookresowych ram budżetowych.*
- (16) Postanowienia dotyczące ram nadzoru budżetowego ustanowione w Traktacie, a w szczególności w pakcie stabilności i wzrostu, mają zastosowanie do całego sektora instytucji rządowych i samorządowych, w skład którego wchodzi podsektory instytucji rządowych na poziomie centralnym, instytucji rządowych i samorządowych na poziomie regionalnym, instytucji samorządowych na poziomie lokalnym oraz funduszy zabezpieczenia społecznego zdefiniowane w rozporządzeniu (WE) nr 2223/96.
- (17) Wiele państw członkowskich doświadczyło znacznej decentralizacji budżetowej, obejmującej przekazanie uprawnień budżetowych instytucjom rządowym poniżej szczebla krajowego. Dzięki temu znacznie wzrosła rola instytucji tego szczebla w zapewnianiu przestrzegania paktu stabilności i wzrostu i należy poświęcić szczególną uwagę zagwarantowaniu, by wszystkie podsektory sektora instytucji rządowych i samorządowych zostały należycie objęte zakresem obowiązków i procedur ustanowionych w krajowych ramach budżetowych, szczególnie, ale nie wyłącznie w państwach członkowskich o wyższym stopniu decentralizacji budżetowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (18) Skuteczność utrzymywania dyscypliny budżetowej i stabilności finansów publicznych zależy od kompleksowego ujęcia finansów publicznych w ramach budżetowych. Z tego względu szczególną uwagę należy zwrócić na działania organów **i funduszy sektora instytucji rządowych i samorządowych, które nie są częścią zwykłych budżetów na szczeblu podsektorów** mających bezpośredni lub widoczny jedynie w średnim okresie wpływ na sytuację budżetową poszczególnych państw członkowskich. **Ich łączny wpływ na salda i zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych powinien być przedstawiany w ramach corocznego procesu budżetowego i średniookresowych planów budżetowych.**
- (18a) **Na należytą uwagę zasługują również zobowiązania warunkowe. Zobowiązania warunkowe obejmują w szczególności ewentualne zobowiązania zależne od tego, czy w przyszłości wystąpią jakieś niepewne zdarzenia lub bieżące zobowiązania, w przypadku których płatność jest mało prawdopodobna lub stosowna kwota nie może zostać określona w sposób wiarygodny. Obejmują one przykładowo stosowne informacje na temat gwarancji rządowych, pożyczek zagrożonych oraz zobowiązań wynikających z działalności przedsiębiorstw państwowych, w tym – w stosownych przypadkach – prawdopodobieństwa wystąpienia i potencjalnej daty poniesienia wydatków dotyczących zobowiązań warunkowych. Należy stosownie uwzględnić wrażliwe punkty rynku.**
- (18b) **Komisja powinna regularnie kontrolować wdrażanie niniejszej dyrektywy. Należy określić najlepsze praktyki odnoszące się do postanowień pięciu rozdziałów dotyczących różnych aspektów krajowych ram budżetowych oraz dzielić się tymi praktykami.**
- (18c) **zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, do ich własnych celów i w interesie Unii, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.**
- (19) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, jakim jest zapewnienie jednolitego przestrzegania dyscypliny budżetowej wymaganego w Traktacie, nie może zostać osiągnięty w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w przywołanym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej dyrektywie określa się szczegółowe przepisy dotyczące właściwości ram budżetowych w państwach członkowskich, niezbędnych do zapewnienia **przestrzegania przez państwa członkowskie określonych w Traktacie zobowiązań odnoszących się do unikania nadmiernego deficytu budżetowego.**

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają definicje terminów „publiczny”, „deficyt” i „inwestycja” określone w art. 2 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatów. **Zastosowanie ma definicja podsektorów sektora instytucji rządowych i samorządowych określona w rozporządzeniu (WE) nr 2223/96 (ESA 95).**

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Dodatkowo zastosowanie mają następujące definicje:

„ramy budżetowe” oznaczają zbiór uzgodnień, procedur, **zasad** i instytucji stanowiących podstawę prowadzenia polityki budżetowej sektora instytucji rządowych i samorządowych, w szczególności:

- a) systemy rachunkowości budżetowej i sprawozdawczości statystycznej;
- (b) przepisy i procedury regulujące przygotowywanie prognoz na potrzeby planowania budżetowego;
- (c) **właściwe dla danego kraju** liczbowe reguły budżetowe, które **przyczyniają się do zgodności prowadzonej przez państwa członkowskie** polityki budżetowej **ze stosownymi zobowiązaniami nałożonymi na państwa członkowskie na mocy Traktatu**, wyrażone zbiorczymi wskaźnikami wyników budżetowych, takimi jak deficyt sektora publicznego, jego potrzeby pożyczkowe lub dług publiczny, bądź ich głównymi składnikami;
- d) procedury budżetowe obejmujące zasady proceduralne **stanowiące podstawę** procesu budżetowego na wszystkich etapach;
- e) średniookresowe ramy budżetowe stanowiące określony zbiór krajowych procedur budżetowych wydłużających perspektywę kształtowania polityki budżetowej poza roczny cykl budżetowy, w tym ustalanie priorytetów politycznych i średniookresowych celów budżetowych;
- (f) uzgodnienia dotyczące **niezależnego monitorowania i** analizy mających na celu zwiększenie przejrzystości elementów procesu budżetowego **■**;
- g) mechanizmy i zasady regulujące relacje budżetowe pomiędzy władzami publicznymi na wszystkich szczeblach sektora instytucji rządowych i samorządowych.

ROZDZIAŁ II

Rachunkowość i statystyka

Artykuł 3

1. Jeśli chodzi o krajowe systemy rachunkowości publicznej, państwa członkowskie dysponują systemami rachunkowości publicznej obejmującymi w sposób kompleksowy i spójny wszystkie podsektory sektora instytucji rządowych i samorządowych **■** i zawierającymi informacje niezbędne do **wygenerowania danych memoriałowych w celu przygotowania** danych opartych na ESA 95. Systemy rachunkowości publicznej podlegają kontroli wewnętrznej i **niezależnym** audytom.

2. Państwa członkowskie regularnie i terminowo udostępniają publicznie dane budżetowe dotyczące wszystkich podsektorów sektora instytucji rządowych i samorządowych, **jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 2223/96 (ESA 95)**. Państwa członkowskie publikują w szczególności:

- a) dane budżetowe w ujęciu kasowym (**lub równoważne dane liczbowe pochodzące z rachunkowości publicznej, jeżeli dane w ujęciu kasowym nie są dostępne**) w następujących odstępach czasowych:

— **■** co miesiąc w przypadku podsektorów instytucji rządowych na poziomie centralnym, instytucji rządowych i samorządowych na poziomie regionalnym oraz instytucji zabezpieczenia społecznego, przed końcem kolejnego miesiąca, **oraz**

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

— *co kwartał w przypadku podsektora instytucji samorządowych na poziomie lokalnym, przed końcem kolejnego kwartału;*

b) szczegółową tabelę korelacji przedstawiającą *metodę* przejścia między danymi w ujęciu kasowym (lub równoważnymi danymi liczbowymi pochodzącymi z rachunkowości publicznej, jeżeli dane w ujęciu kasowym nie są dostępne) a danymi opartymi na ESA 95.

ROZDZIAŁ III

Prognozy

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie zapewniają, by podstawą planowania budżetowego były realistyczne prognozy makroekonomiczne i budżetowe sporządzone w oparciu o najaktualniejsze informacje. Podstawą planowania budżetowego jest najbardziej prawdopodobny scenariusz makrobudżetowy lub ostrożniejszy scenariusz. **█** Makroekonomiczne i budżetowe prognozy *porównywane są z najnowszymi* prognozami Komisji oraz w stosownych przypadkach prognozami innych niezależnych organów. Istotne rozbieżności między wybranym scenariuszem makrobudżetowym a prognozą Komisji *opisuje się podając uzasadnienie, szczególnie jeśli poziom lub wzrost zmiennych w założeniach zewnętrznych odbiega znacząco od wartości podanych w prognozach Komisji.*

1a. *Komisja upowszechnia metody, założenia i stosowne parametry, na których opiera się sporządzając swoje prognozy makroekonomiczne i budżetowe.*

1b. *W celu zapewnienia państwom członkowskim wsparcia w przygotowywaniu prognoz budżetowych Komisja dostarczy prognozy dotyczące wydatków UE sporządzone w oparciu o poziom wydatków przewidzianych w wieloletnich ramach finansowych.*

2. *W ramach analizy wrażliwości w prognozach makroekonomicznych i budżetowych analizuje się ścieżki głównych zmiennych budżetowych przy różnych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego i stóp procentowych. Zakres alternatywnych założeń wykorzystywanych w prognozach makroekonomicznych i budżetowych zależy od wiarygodności prognoz w przeszłości dąży do uwzględnienia stosownych scenariuszy ryzyka.*

3. Państwa członkowskie *określają, która instytucja odpowiada za sporządzenie prognoz makroekonomicznych i budżetowych, i* podają do wiadomości publicznej oficjalne prognozy makroekonomiczne i budżetowe przygotowane na potrzeby planowania budżetowego, w tym zastosowane metody oraz przyjęte założenia i *stosowne* parametry, *na których opierają się te prognozy. Co najmniej raz w roku państwa członkowskie i Komisja podejmą dialog techniczny na temat założeń stanowiących podstawę przygotowywanych prognoz makroekonomicznych i budżetowych.*

4. **█** Prognozy makroekonomiczne i budżetowe przygotowywane na potrzeby planowania budżetowego *podlegają regularnej, bezstronnej i kompleksowej ocenie opartej na obiektywnych kryteriach*, w tym ocenie ex-post. Wyniki tej oceny podaje się do wiadomości publicznej *i odpowiednio uwzględnia w przyszłych prognozach makroekonomicznych i budżetowych. Jeżeli podczas przeprowadzania oceny wykryty zostanie istotny błąd, który przez okres co najmniej czterech następujących po sobie lat miał wpływ na prognozy makroekonomiczne, państwo członkowskie, którego dotyczy ten problem, podejmie niezbędne działania i poda te informacje do wiadomości publicznej.*

4a. *Komisja (Eurostat) publikuje co trzy miesiące kwartalne poziomy deficytów i zadłużenia państw członkowskich.*

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

ROZDZIAŁ IV

Liczbowe reguły budżetowe

Artykuł 5

Państwa członkowskie dysponują **właściwymi dla danego kraju** liczbowymi regułami budżetowymi, które skutecznie wspierają **sektor instytucji rządowych i samorządowych jako całość** w wywiązywaniu się w **wieloletnich ramach czasowych** z jego odnośnych – wynikających z Traktatu – zobowiązań w zakresie polityki budżetowej. Reguły takie **wspierają** w szczególności:

- a) stosowanie się do określonych w Traktacie wartości referencyjnych deficytu i długu;
- b) przyjęcie wieloletniej perspektywy planowania budżetowego, w tym przestrzeganie średniookresowych celów budżetowych **państw członkowskich**.

Artykuł 6

1. Nie naruszając postanowień Traktatu dotyczących unijnych ram nadzoru budżetowego, **właściwe dla danego kraju** liczbowe reguły budżetowe precyzują następujące elementy:

- a) definicję celu i zakres zasad;
- b) skuteczne i terminowe monitorowanie przestrzegania zasad **w oparciu o wiarygodną i niezależną analizę przeprowadzaną przez niezależne organy lub organy, które są funkcjonalnie niezależne od organów budżetowych państw członkowskich**;
- c) konsekwencje ich nieprzestrzegania;

2. **Jeżeli liczbowe reguły budżetowe zawierają** klauzule korekcyjne, **klauzule te określają** ograniczoną liczbę konkretnych okoliczności **zgodnych z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej nałożonymi na państwa członkowskie na mocy Traktatu oraz rygorystyczne procedury**, w których dozwolone jest tymczasowe nieprzestrzeganie danej reguły.

Artykuł 7

Uchwalana co roku przez poszczególne państwa członkowskie ustawa budżetowa uwzględnia **■ właściwe dla danego kraju** liczbowe reguły budżetowe obowiązujące w tym państwie.

Artykuł 7a

Artykuły 5–7 nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa.

ROZDZIAŁ V

Średniookresowe ramy budżetowe

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie ustanawiają **wiarygodne**, skuteczne średniookresowe ramy budżetowe przewidujące przyjęcie przynajmniej trzyletniej perspektywy planowania budżetowego, tak aby zagwarantować, że podstawą krajowego planowania budżetowego jest wieloletnia perspektywa planowania budżetowego.
2. Średniookresowe ramy budżetowe obejmują procedury ustalania:
 - a) kompleksowych i przejrzystych wieloletnich celów budżetowych w zakresie deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz wszelkich innych zbiorczych wskaźników budżetowych, **takich jak wydatki**, z jednoczesnym zapewnieniem ich zgodności z wszelkimi obowiązującymi **liczbowymi** regułami budżetowymi zgodnie z rozdziałem IV;

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- b) prognoz dotyczących każdej głównej pozycji wydatków i dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych, z uwzględnieniem **bardziej szczegółowych danych dla podsektora instytucji rządowych na poziomie centralnym i podsektora zabezpieczenia społecznego**, na dany rok budżetowy i okres późniejszy, w oparciu o niezmienny kurs polityki;
- c) **opisu** średniookresowych **przewidywanych strategii politycznych mających wpływ na finanse sektora instytucji rządowych i samorządowych** w podziale na główne pozycje dochodów i wydatków, pokazującego sposób dostosowania prowadzącego do osiągnięcia średniookresowych **celów** budżetowych w porównaniu do prognoz zakładających niezmienny kurs polityki;
- ca) **oceny dotyczącej tego, w jaki sposób wyżej wspomniane przewidywane strategie polityczne mogą – w świetle ich bezpośredniego długookresowego wpływu na sektor instytucji rządowych i samorządowych – wpłynąć na długookresową stabilność finansów publicznych.**
3. Podstawą prognoz przyjętych w średniookresowych ramach budżetowych są realistyczne prognozy makroekonomiczne i budżetowe zgodne z rozdziałem III.

Artykuł 9

Uchwalana co roku ustawa budżetowa jest zgodna z przepisami wynikającymi z średniookresowych ram budżetowych. W szczególności podstawą przygotowywania rocznego budżetu są prognozy dotyczące dochodów i wydatków oraz priorytety wynikające z średniookresowych ram budżetowych określonych w art. 8 ust. 2. Każde odejście od tych przepisów jest należycie **wyjaśniane**.

Artykuł 9a

Niniejsza dyrektywa nie zabrania żadnemu nowo wybranemu rządowi państwa członkowskiego, by uaktualnił średniookresowe ramy budżetowe, tak aby odzwierciedlały one priorytety prowadzonej przez ten rząd nowej polityki, pod warunkiem, że państwo członkowskie zwróci uwagę na różnice w stosunku do poprzednich średniookresowych ram budżetowych.

ROZDZIAŁ VI

Przejrzystość finansów sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz kompleksowy zakres ram budżetowych

Artykuł 10

Państwa członkowskie dopilnowują, by środki podjęte w celu przestrzegania przepisów rozdziałów II, III i IV były spójne we wszystkich podsektorach sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz by miały kompleksowe zastosowanie do tych podsektorów. Oznacza to w szczególności spójność zasad i procedur rachunkowości, a także niezawodność systemów gromadzenia i przetwarzania danych stanowiących ich podstawę.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie mechanizmy koordynacji między podsektorami sektora instytucji rządowych i samorządowych, służące **kompleksowemu i spójnemu** uwzględnieniu wszystkich podsektorów sektora instytucji rządowych i samorządowych w planowaniu budżetowym, **właściwych dla danego kraju liczbowych regułach budżetowych** i w przygotowaniu prognoz budżetowych oraz ustalaniu planowania wieloletniego, jak przewidziano w szczególności w wieloletnich ramach budżetowych.

|

2. W celu promowania rozliczalności budżetowej, wyraźnie określa się odpowiedzialność budżetową władz publicznych w poszczególnych podsektorach sektora instytucji rządowych i samorządowych.

Artykuł 13

1. Wszystkie organy i fundusze sektora instytucji rządowych i samorządowych, które nie są częścią zwykłych budżetów na szczeblu podsektorów, są identyfikowane i przedstawiane, wraz z innymi stosownymi informacjami, w ramach corocznego procesu budżetowego. Ich łączny wpływ na salda i zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych jest przedstawiany w ramach corocznego procesu budżetowego i średniookresowych planów budżetowych.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

2. Państwa członkowskie publikują szczegółowe informacje na temat wpływu ulg podatkowych na dochody.

3. W odniesieniu do wszystkich podsektorów sektora instytucji rządowych i samorządowych państwa członkowskie publikują **stosowne** informacje na temat zobowiązań warunkowych o potencjalnie istotnym wpływie na budżet publiczny, w tym na temat gwarancji rządowych, kredytów zagrożonych i zobowiązań wynikających z działalności przedsiębiorstw państwowych, łącznie z ich zakresem. **Państwa członkowskie publikują również informacje na temat udziału sektora instytucji rządowych i samorządowych w kapitale przedsiębiorstw prywatnych i publicznych dla kwot o istotnym znaczeniu ekonomicznym.**

ROZDZIAŁ VII

Przepisy końcowe

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 grudnia 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. **Rada zachęca państwa członkowskie do sporządzania na swoje potrzeby i w interesie Unii własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.**

1a. Komisja dostarcza sprawozdania śródkresowego na temat realizacji głównych postanowień niniejszej dyrektywy na podstawie stosownych informacji przekazanych przez państwa członkowskie, które to sprawozdanie dostarcza nie później niż rok po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

1b. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14a

1. Pięć lat po terminie transpozycji określonym w art. 14 ust. 1 Komisja publikuje przegląd stosowności przepisów niniejszej dyrektywy.

2. Przegląd ocenia stosowność między innymi:

a) wymogów statystycznych dla wszystkich podsektorów sektora instytucji rządowych i samorządowych;

b) koncepcji i skuteczności liczbowych reguł budżetowych w państwach członkowskich;

c) ogólnego poziomu przejrzystości finansów publicznych w państwach członkowskich.

3. Nie później niż do końca 2012 r. Komisja przeprowadzi ocenę stosowności międzynarodowych standardów rachunkowych sektora publicznego dla państw członkowskich.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

Nadzór budżetowy w strefie euro *I**

P7_TA(2011)0290

Poprawki Parlamentu Europejskiego przyjęte w dniu 23 czerwca 2011 r. do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/20)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka nr 2]

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do wniosku Komisji

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0180/2011).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w związku z art. 121 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 150 z 20.5.2011, s. 1.